

یک رأی یک سرباز برای سنگری به نام ایران

اشاره

انتخاب نهم در بعد بین الملل نیز می تواند برای کشور ما فرصت ها و تهدیدهایی به همراه آورد. تأثیر فشارهای بین المللی بر انتخاب نهم و تأثیر انتخاب نهم بر فشارهای بین المللی، موضوع مهم و بردامنه ای است که باید در نگاه به انتخابات ریاست جمهوری آینده، در عرصه بین المللی مورد توجه قرار گیرد. در این نوشتار به اولین تحرکات بین المللی استکبار جهت تغییر مسیر انتخابات نهم به سوی اهداف استکباری پرداخته شده است؛ تحرکاتی که به خیال خود، از ریزش آرا در انتخابات شروع شده و به حمله نظامی خواهد انجامید.

مسئول ابراهیمزاده

نهضت اسلامی در حالی وارد مرحله سوم یعنی تشکیل دولت اسلامی می شود که غرب در بُعد فرهنگی، تا پشت دروازه های خود، به عقب رفته است و در حالتی تدافعی، وضعیت آشفته خویش را نظاره می کند.

دستان به آسمان بندشده و سرهای به سجده رفته ورزشکاران ایرانی در مسابقات جهانی، آویخته شدن مدال های لمپادهای علمی بر سینه جوانان ایرانی، دست یابی به فن آوری هسته ای، تکثیر و تولید سلول های بنیادی، اعلام جشن خودکفایی گندم، پرتاب موشک شهاب ۴، قرار گرفتن ایران در جرگه چند کشور برتر صنعت سدسازی و... از پاسخ گویی و کارآمدی اندیشه خدامحوری انقلاب اسلامی در برابر تفکر انسان مدارانه خبر می دهد. وحشت از الگوشدن مردم سالاری دینی در برابر «لیبرال دموکراسی» برای کشورهای منطقه و دلزدگی جهان تشنه معنویت و گسسته از مکاتب الحادی و التقاطی، غرب را به حضور فیزیکی در منطقه و به خیال مهار انقلاب اسلامی به تهدید نظامی وادار کرده است. حضور فیزیکی و نظامی غرب در خاورمیانه و صف آرایی نیروهای آمریکایی در مرزهای غربی، شرقی و جنوبی و تلاش برای ایجاد پایگاهی در شمال ایران و آغاز رایزنی برای این مهم با کشور آذربایجان، گرچه از یک منظر، تهدیدی جدی

برای انقلاب و نهضت اسلامی به شمار می‌آید، ولی از زاویه‌ای دیگر، از وحشت و عصبانیت غربی‌ها و ناکارآمدی توطئه‌های فرهنگی، سیاسی و اقتصادی آن‌ها در ناپدید کردن و یا دست‌کم، متوقف کردن انقلاب در روند پویایی و پایانی آن حکایت می‌کند.

بی‌شک، رمز وجود چنین جایگاهی برای نظام اسلامی در عرصه بین‌الملل و ناکارآمدی توطئه‌های جهانی در مهار آن، در حضور همیشه پرتراوت مردم در صحنه‌های گوناگون نهفته است که در سخت‌ترین گذرگاه‌ها و چالش‌های جدی - که هر یک به تنهایی می‌تواند انقلاب را به زانو کشاند - پشتیبان انقلاب و آرمان‌های آن بوده و هستند.

حضور شاداب و مقتدرانه مردم در حوزه‌ها و عرصه‌های گوناگون به ویژه انتخابات، با گذشت بیش از ربع قرن از پیروزی انقلاب، همواره پیامی روشن و شفاف برای دشمنان انقلاب داشته است. این پیام، چیزی نیست جز اعتقاد قلبی به انقلاب و آرمان‌های آن، دفاع از دستاوردهای انقلاب، خدامحورانه به قیمت شهادت، اعتماد به مسئولان - به رغم وجود کاستی‌ها و ناکامی‌ها - و باورمندی به این که تنها حکومت دینی توان برآورده کردن مطالبات معنوی و مادی انسان را دارد، و همین پیام است که همواره موجب ناکامی‌های دشمن و ترس از انتخاب گزینه حمله نظامی شده است.

تأکید رهبر معظم انقلاب بر حضور حداکثری مردم، در نخستین اظهارنظر معظم‌له درباره انتخابات نهم ریاست جمهوری، در حقیقت، نگاهی کلان به رخدادهای داخلی و خارجی و نقش انکارناپذیر حضور حداکثری مردم در بالا بردن مشروعیت نظام و ضریب امنیت ملی است که پیش از هر چیز، نشان

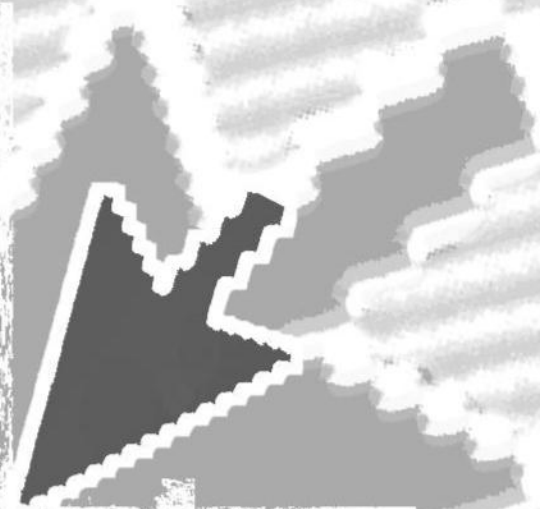
► وحشت از الگوشدن «مردم سالاری دینی» در برابر «لیبرال دموکراسی» برای کشورهای منطقه و دلزدگی جهان تشنه معنویت و کسسته از مکاتب الحادی و التقاطی، غرب را به حضور

فیزیکی در منطقه و به خیال مهار انقلاب اسلامی به تهدید نظامی وادار کرده است.

از ژرف‌نگری از معظم‌له نسبت به آینده انقلاب و شناخت دقیق ایشان از صف‌آرایی کنونی استکبار جهانی در عرصه‌های بین‌المللی است.

بررسی تحركات دشمنان انقلاب در داخل و خارج، حاکی از تلاش آنان در جهت زیر سؤال بردن مشروعیت نظام و در پی آن بسترسازی برای تحریکات آینده است که بی‌شک، گزینه حمله نظامی یکی از آن‌ها خواهد بود. آرایش نیروهای فرهنگی و نوع ورود متخصصان جنگ روانی در سوژه‌های انتخاباتی و چگونگی رویکرد رسانه‌های خارجی به مقوله حضور مردم، نشان می‌دهد که زیرسؤال بردن مشروعیت نظام، به مراتب از طرح مسأله هسته‌ای ایران کارآمدتر است و این مهم، جز با تحریم انتخابات نهم و حضور حداقلی مردم ممکن نخواهد بود. افزون بر این که چالش هسته‌ای ایران با آژانس بین‌المللی و شورای حکام، به دلایلی از جمله افشای برخورد دوگانه آژانس با کشورها - همچون خارج کردن پرونده کره جنوبی پس از دست‌یابی این کشور به پلوتونیم و نادیده گرفتن قدرت هسته‌ای رژیم اشغالگر صهیونیستی - و پیدا نشدن سلاح‌های

►► حساسیت انتخابات نهم برای استکبار جهانی و عوامل داخلی آن، تا بدان جا است که دستگاه رسانه‌ای استکبار، تقریباً از هفت ماه پیش از انتخابات نهم، وارد عرصه نبرد فرهنگی و روانی شده است؛ در حالی که در انتخابات مجلس هفتم، فقط دو ماه قبل از آن، صف آراییی خود را علیه نظام آغاز کرده بود. شاید به همین دلیل باشد که رهبر معظم انقلاب نیز، درست هفت ماه پیش از آغاز انتخابات، سیاست‌ها و راهبردهای نظام را درباره این انتخابات، فراروی مسؤولان و مردم نهادند.

►► بی‌شک، حضور حداکثری مردم در انتخابات نهم، این فتنه فرهنگی اجتماعی استکبار را - که مقدمه‌ای برای فتنه نظامی است - خنثی می‌کند و هر رأی مردم اعلام حضور یک سرباز در سنگری بزرگ به نام ایران به دشمن خواهد بود.

کشتار جمعی و عدم فعالیت هسته‌ای در عراق، سخنانی تکراری است که برای افکار عمومی جهان در صورت حمله نظامی به ایران قانع کننده نیست. از این رو به طور طبیعی، استکبار جهانی، انتخابات نهم را بهترین فرصت برای مشروعیت‌زدایی از انقلاب و به چالش کشاندن نظام اسلامی در عرصه بین‌المللی و بسترسازی برای اهداف از پیش تعیین شده می‌داند و آن را در اولویت کار خود قرار داده است.

طرح «تحریم انتخابات نهم» پروسه‌ای است که از هم‌اکنون در دستور کار رسانه‌های استکباری و عوامل داخلی قرار گرفته است، تا با حضور حداقلی مردم در این انتخابات و اعلام عدم مشروعیت نظام، بهانه و بستری برای حرکت‌های بعدی استکبار باشد.

حساسیت انتخابات نهم برای استکبار جهانی و عوامل داخلی آن، تا بدان جا است که دستگاه رسانه‌ای استکبار، تقریباً از هفت ماه پیش از انتخابات نهم، وارد عرصه نبرد فرهنگی و روانی شده است؛ در حالی که در انتخابات مجلس هفتم، فقط دو ماه قبل از آن، صف آراییی خود را علیه نظام آغاز کرده بود. شاید به همین دلیل باشد که رهبر معظم انقلاب نیز، درست هفت ماه پیش از آغاز انتخابات، سیاست‌ها و راهبردهای نظام را درباره این انتخابات، فراروی مسؤولان و مردم نهادند؛ راهبردهایی که در آن، همه تلاش‌ها باید به سمت حضور حداکثری مردم نشانه رود.

کوشش رسانه‌های استکباری برای تحریم انتخابات و دل‌سرد کردن مردم از شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری امری عادی است؛ ولی هم‌اویی اپوزیسیون داخل کشور به محوریت ملی، مذهبی‌ها و اپوزیسیون خارج نظام - که پس از خرداد ۷۶ با ورود به بدنه نظام، در عمل موجودیت خود را اعلام کرد - می‌تواند خط‌هایی جدی را متوجه حضور حداکثری مردم در انتخابات کند؛ چرا که دست‌یابی اپوزیسیون داخل کشور و داخل نظام به عوامل قوت و ضعف در حضور حداکثری و شناسایی نقاط ضربه‌پذیر نظام، در حقیقت به منزله دستیابی دشمن به آخرین اطلاعات و اخبار داخلی است، افزون بر این که این

دو اپوزیسیون، تاکنون به سادگی توان تأمین سوژه‌های تنش‌زا و تفرقه‌افکن را برای تغذیه رسانه‌های استکباری در جهت التهاب آفرینی در جامعه داشته‌اند.

گرچه مردم و مسؤولان نظام از آغاز پیروزی انقلاب با این گونه برخورد‌های غرب، آشنا و مأنوس بوده‌اند و آن را واکنشی کلیشه‌ای و نخ‌نما می‌دانند. به نظر می‌رسد طرح این مسأله در این مقطع از حرکت انقلاب برای القای مشروعیت نداشتن نظام اسلامی در اذهان عمومی جهان و زمینه‌سازی برای ورود به فاز نظامی و توجیه حمله به ایران باشد.

شواهد و قرائن نشان می‌دهد که انگلیس، این هم‌پیمان سستی آمریکا، از هم‌اکنون چنین سریالی را تا انتخابات نهم کلید زده است. تلاش برای تصویب قطعنامه نقض حقوق بشر علیه ایران پس از سخنرانی تونی بلر، پشتیبانی و حفاظت انگلیس از منوچهر فولادی، عامل اصلی موضع‌گیری توهین‌آمیز به اسلام، اعطای جایزه بهترین مقاله اقتصادی بازرگانی انجمن مطبوعاتی خارجی لندن به کامبیز فروهر، نویسنده فراری ایرانی آن هم به سبب توهین به یکی از مقامات ایرانی و خانواده او، موضع‌گیری وقیحانه و مداخله‌جویانه سه کشور اروپایی مبنی بر تعلیق گفت‌وگوهای هسته‌ای با ایران تا پس از انتخابات، آغاز دور جدید فتنه غرب علیه نظام اسلامی را حکایت می‌کند.

بی‌شک، حضور حداکثری مردم در انتخابات نهم، این فتنه فرهنگی اجتماعی استکبار را - که مقدمه‌ای برای فتنه نظامی است - خنثی می‌کند و هر رأی مردم اعلام حضور یک سرباز در سنگری بزرگ به نام ایران به دشمن خواهد بود و نهضت اسلامی، سربلندانه، گامی دیگر به سوی تشکیل دولت اسلامی بر خواهد داشت؛ گامی که در یک چشم‌انداز بیست ساله، ایران را به کشوری در جایگاه بالای علمی، اقتصادی با تأمین نیازهای اجتماعی مبدل ساخته و چون تابلویی برجسته در قاب نگاه مردم جهان جای می‌دهد؛ کشوری اسلامی به عنوان الگویی کارآمد از حکومت دینی در جهان کفر که در انتظار مهدی موعود (عج) است. ان‌شاء الله.

